ANUL VII — Seria II. — No. 58 | 6 PAGINI | 3 lei | C. | Marți 3 Decembrie 1940

GAZETA SPORTURILOR

Director VIRGIL POPESCU | Subdirector Mircea Pop | Prim Redactor N. Papagheorghe

Telefoane: Direcția și Ad-ția 3.26.69; Secretariat 5.91.86; Tipografia 3.26.60

ABONAMENTE: 1 an . . . . Lei 1000; 6 luni . . . . „ 500; 3 luni . . . . „ 250

Aspecte din foot-ball-ul nostru

Pentru iubitorii noștri de spectacole sportive, football-ul românesc e o mare enigmă. Intr'adevăr e foarte greu să-ți faci o ideie justă și clară asupra clasei pe care o reprezintă astăzi foot-ball-ul practicat la noi, în raport cu valoarea atinsă de acest joc în străinătate.

Comportarea echipelor noastre, urmărite de spectatorul pasionat de ani de zile, e de natură a nu-i putea da nici-o lămurire în acest sens. Aceiași echipă joacă astăzi bine, mâine foarte bine iar poimâine foarte prost!

Nu e o afirmație gratuită ci verificabilă printr'o simplă analiză a clasamentelor noastre pentru prima divizie. Variațiile acestea de formă — ca să numim așa cum se obișnuește — merg și mai departe.

Să ne explicăm: Am asistat la cele patru finale — termenul e impropriu — ale Cupei României, aprig disputate între Venus și Rapid, adică între două formații de bună calitate ale football-ului românesc.

Un joc de mare clasă, în toate cele patru ediții ale finalei, n'am văzut. Mai exact n'am asistat la un spectacol în care jucătorii celor două echipe să fi făcut proba unei maturități de joc continue, din primul până în ultimul minut.

Printre jucători, da, am aplaudat scene de football de cea mai bună calitate. Aceste faze au fost însă, cum am mai spus, rare.

Ne lipsește așadar jocul de adâncă respirație, de efort prelungit, continuu.

Jucătorii noștri pentru a juca bine, când e vorba de-a apăra culorile țării sau numai ale grupării căreia aparțin, fac o sforțare extraordinară și epuizantă.

Nu sunt obișnuiți cu efortul, nici cu dozarea lui.

Cauza nu poate fi străină de pregătirea atletică în care trebuește inițiat tânărul care va practica mai târziu mai multe sporturi. Foot-ball-istul nostru de astăzi n'a cunoscut atletismul la începutul carierei lui.

Nu s'a gândit nimeni să-l îndrume spre football prin atletism.

Ce-i mai trist e că a trebuit să îmbătrânească în sportul pe care-l practica pentru a simți nevoia complectării atletice. A venit antrenorul care în cadrul unor elementare noțiuni de atletism să încerce inerentele lipsuri ale jucătorului. Dar timpul adevăratei educații fizice, aceia care folosește și pregătește terenul, e în bună parte pierdut acum.

In felul acesta ne explicăm oscilațiile atât de largi și frecvente ale footballului românesc, în toate compartimentele lui de viață.

Nu vom avea niciodată o valoare apreciabilă a acestui sport câtă vreme nu vom convinge tineretul nostru că în atletism poate face școala adevărată care să-l breveteze pentru feluritele sporturi ce pretind consum mare de energie fizică și nervoasă.

MIRCEA POP

Pentru a treia oară în 22 ani
Brașovul cucerește cupa Cămărășescu
Tâlmaciu și A. S. M. B. Invingători
Dinu Cristea, greșind parcursul, a abandonat, după ce a condus 9 kilometri

După 2 km... Dinu și Tâlmaciu în acelaș pas, urmăriți de Radu Ioniță

Veți înțelege poate, greutatea unui început de cronică, ce se voia bucuros și senin, dar care nu-i decât confuz și penibil. Și nu acest hain 1 Decembrie, care ne-a furat metaforele vremii frumoase, e de vină. Adică nu numai el. Ci deopotrivă gestul ciclistului care a dus la greșeala de parcurs a lui Dinu Cristea și deaci, la abandonul lui. Firește au urmat nemuțumiri și proteste, declarații scrise și zeci de discuții, cari nu se mai terminau. Au mai fost și altele, dar nu ne puteți cere să scrim totoul. Oricum, chiar dacă nu vă spunem noi, probabil tot veți afla că Dinu Cristea după ce s'a răfuit cu cel care l-a făcut să nu iasă a cincea oară campion național, s'a suit pe bicicleta învinsului (prin k. o.) și a sosit astfel pe stadion, spre nedumerirea tuturor și spre satisfacția fotografilor. fericiți de acest original și neașteptat moment ciclo-crosist.

Așadar, «eroul cursei» cum ne place nouă să numim pe cel mai bun concurent, a fost tot... Dinu Cristea. Deși ar fi preferat să nu fie decât simplu câștigător. Mulți vor spune că nu alergător de talia lui Dinu, care conduce tot timpul, s'ar fi cuvenit să urmărească cu o zi înainte traseul, așa cum au făcut-o majoritatea alergătorilor. Sau că un bun crosist nu ascultă îndemnurile celor de pe bicicletă.

Dar, și iar mulți spun aceasta, Dinu nu-și poate pierde o după amiază de lucru ca să vadă traseul. Și apoi, Stadiul nici nu știa c'o să fie admis în ultimul moment. Cât privește gestul nesportiv, odios chiar, al binevoitorului domn de pe bicicletă, el trebue sancționat cu cea mai mare severitate.

Iată atâtea întreprinderi, atâtea nedumeriri stârnite de abandonul unui Dinu, pe care toată lumea, oficiali și atleți, l-au văzut eri învingător sigur.

Iată dece, cum scriam la început, cronica noastră, are o prezetare din care lipsesc entuziasmul, mulțumirea, dar sunt în schimb prezente, nedorite și tiranice, nedumerirea, amărăciunea unui succes ratat.

Anul trecut, dacă vă mai amintiți, crosul național s'a alergat de două ori. Odată fiindcă se greșise parcursul, a doua oară ca să nu se mai greșească. Iar anul acesta, cel ce trebuia să învingă, a poposit după nouă kilometri în mașină. Și după ce și-a destins nervii pe spinarea... binevoitorului, i-a luat bicicleta, ca... amintire, terminând astfel ultima mie a unei alergări, pe care n'o va uita niciodată. Nu fiindcă n'a câștigat-o, ci fiindcă a fost «înșelat, de măgarul ăla, de necioplitul ăla, care mi-a furat victoria!»

Start! Cum vedeți, cross-ul național a fost populat în acest an

Toate acestea ne-au făcut să uităm aproape, cele câteva frumuseți pe cari ni le-a dăruit crosul de eri. Cu acestea ar fi trebuit să începem reportajul. Că n'am făcut-o, nu suntem noi vinovați. Vă asigur, că în locul nostru ați fi procedat la fel. Dar să amintim odată și performanța de eri. Și mai întâi să le înșiruim, lăudând pe fiecare dintre ele.

Un campion tânăr: Tâlmaciu

Visul lui Tălmaciu, de a deveni campion național senior s'a împlinit. Nu așa însă, cum o doreau toți cei care-l iubesc și care-l prețuesc. Poate nici așa cum o dorea el însuși. A câștiga titlul, fără să-l învingi pe Dinu Cristea, e ca și cum ți-ar pune în catalog, ție, nota bună a celui de lângă tine.

Dar victoria rămâne victorie. Și cursa excelentă a lui Tălmaciu, una din isprăvile cu care oricând se poate lăuda. La anii lui, atâtea biruinți însă, pot face dintr'un ambițios, un vanitos dintr'un atlet care crede în el și în forțele lui,

(Continuare în pag. 2-a)

VIFORUL DACIA conduce în Cupa Nicadorilor

Pe o temperatură scăzută, foarte puțin propice desfășurări unor partide de rugby și în fața unui foarte redus număr de spectatori partidele, jucătorii cât și arbitrii au fost la înălțimea așteptărilor.

Fără îndoială cu partida Viforul — Dacia C. F. R. a fost cea mai interesantă.

Victoria a revenit pe merit clubului din Floreasca care a jucat mai decis. Nu putem trece cu vederea nici jocul furnizat de Sportul Studențesc, un demn adversar, dând o replică susținută. A învins Viforul — Dacia deoarece a fost eri mai bun. Jocul a decurs normal, — aceasta grație severului arbitraj prestat de d. Vicenzio Fanella. La sfârșitul partidei a fost o mică busculadă între un anume Dom Manova și un judător de cat. II-a al Sportului Studențesc. Conducerea Viforului — Dacia, prin d. avocat Petre Verești a luat imediat măsuri pentru a se împiedica pe viitor intrarea la matchurile de rugby a acestui domn. O măsură bine venită pentru care conducătorul secției de rugby a Viforului — Dacia merită neprecupețite laude.

Fără îndoială că, surpriza zilei a fost succesul înregistrat de C. F. R., în dauna T. C. R-ului de nenumărate ori Campion Național. Dealtfel, am prevăzut această victorie.

R. C. 13, prin victoria realizată în dauna Victoriei s'a situat în lo-

(Continuare în pag. IV-a)

Singura surpriză a etapei de eri

Venus a cedat Ripensiei

In rest, rezultate normale. S'ar putea vorbi totuși cu interes de victoria Universității la Sibiu

Un. Tricolor — Sp. Studențesc (x) 4:0 (2:0).

F. C. Rapid (x) — Mica 1:0 (1:0)

Ripensia (x) — Venus 3:1 (2:1).

Universitatea (x) — F. C. Craiova 3:0 (2:0).

F. C. Brăila (x) — F. C. Ploești 1:1 (0:0).

Gloria (Arad) (x) — Gloria C. F. R. 1:0 (0:0).

Echipele însemnate cu (x) au avut calitate de gazdă.

CLASAMENTUL DIVIZIEI NAȚIONALE A.

Un. Tricolor	12	11	0	1	32: 7	22
Venus	11	7	2	2	33:14	16
Rapid	10	7	1	2	34:17	15
Ripensia	11	6	3	2	29:15	15
Mica	16	6	0	5	24:18	12
Sp. Studențesc	11	6	0	5	28:25	12
U. D. R.	9	3	3	3	22:19	9
Gloria	10	3	2	5	12:19	8
Gloria C. F. R.	9	2	2	5	10:12	6
F. C. Craiova	10	2	2	6	19:32	6
F. C. Ploești	11	2	2	7	15:35	6
Universitatea	8	2	0	6	14:20	4
F. C. Brăila	11	1	1	9	10:49	3

Etapa de ieri a Diviziei A adus o surpriză: la Timișoara, Venus a cedat Ripensiei la două puncte diferență după un joc în care majoritatea acțiunilor a fost ale timișorenilor. Cu o linie de atac care n'a putut înjgheba nimic, Venus a pierdut și a dat drumul Unirii Tricolor să se detașeze net de întreg lotul.

Unirea Tricolor și Rapid au terminat la București în învingători, respectiv în fața Sportului Studențesc și Micei. Scorul înregistrat la matchul Un. Tricolor. Spotrul Studențesc, sever totuși real sau poate chiar, sub ceeace ar fi trebuit să fie.

Cu mai mult noroc, Mica ar fi putut termina la egalitate cu FC Rapid care astfel ridică serioase pretențiuni la locul doi.

Cu avantajul terenului și scutită de oboseala călătoriei, Gloria (Arad) a dispus la limită de Gloria C. F.R. (1-0).

La Brăila, FC Brăila a reușit să ciupească un punct dela FC Ploești. Dar prin victoria obțiută de Universtitatea în dauna F C Craiovei, brăilenii rămân în clasament, ultimii.

Incepe dar să se limpezească situația fiecăruia. Dat fiind că «U» mai are de jucat patru matchuri, se prevede că ultimele trei locuri vor fi deținute de cele 3 FC-uri: Craiova, Ploești și Brăila. Detașate la apreciabile distanțe de celelalte echipe, Craivoa, Ploești, și Brăila vor trebui să facă serioase eforturi în retur pentru a scăpa de zona periculoasă a candidaților de retrogradare.

In etapa de eri, UDR, n'a jucat.

După 90 minute de joc urât, între două echipe la fel de slabe

F. C. Rapid a învins Mica din Brad cu 1-0 (1-0) Goalul a fost înscris de Șipoș

Un match penibil, matchul de ieri dela Venus în care F. C. Rapid a învins — cât de relativă e vorba aceasta — cu 1—0 (1—0) pe Mica.

Penibil pentru jucători, și mai penibil pentru spectatori.

Mai întâiu vremea mizerabilă.

A început să fulguiască la sfârșitul matchului Unirea Tricolor — Sportul Studențesc care a precedat matchul pe care vrem să-l descriem

David respinge cu capul o minge periculoasă

și apoi fulguiala s'a întețit odată cu vântul și frigul, încât pe măsură ce trecea vremea, jucătorii abea se mai distingeau, iar tribunele, destul de pline la început, se goleau pe încetul.

Și e drept că nu era nimic care să-i rețină pe spectatori.

Pe teren două echipe — vorba vine, — care luptau mai mult cu vântul și cu frigul decât cu adversarii neavând decât o singură dorință: să se termine cât mai repede.

Mai ales cei dela Rapid jucau în silă, mâniați că trebue să facă eforturi pe asemenea vreme, mâniați că adversarii nu se lasă mai ușor învinși, mâniați pe toată lumea și descărcându-și din când în când nervii.

Dar despre asta vom vorbi ceva mai târziu.

Ceilalți, cei dela Mica, plini de bune intenții la început, plini de elan și de voință de victorie, dar din păcate numai atât.

Din păcate desigur, pentrucă dacă elanul și voința au fost mai mult decât suficiente pentru a domina autoritar un Rapid jucând de Doamne ajută, ele nu erau suficiente pentru o victorie.

(Continuare în pag. III-a)

Gino Bartali învingător și învins, ieri, în cadrul concursurilor de pe Vigorelli

MILANO 1 (Serviciul nostru special). — Reuniunea de ciclism organizată astăzi pe velodromul Vigorelli s'a bucurat de un imens succes. In program a fost un match între cei mai buni din fondiștii italieni Franco Giorgetti și Giuseppe Olmo.

Primul a eșit învingător câștigând două din cele trei probe ale matchului.

Iată rezultatul technic:

I. CURSA PE UN KM. CU PLECARE LANSATA
1. Giorgetti 46"
2. Olmo 47"

II. URMARIRE PE 10 KM.
1. Olmo 8'48"
2. Giorgetti la 60 m.

III. CURSA IN LINIE PE 15 Km.
1. Giorgetti
2. Olmo

CLASAMENT GENERAL
1. Giorgetti 5 puncte
2. Olmo 4 puncte

Celelalte curse ale zilei au fost câștigate de

I. URMARIRE INDIVIDUALA
1. Leoni
2. Battesini
3. Guerra
4. Coppi

II. AMERICANA
1. Cinelli — Leoni
2. Bartali — Tavalli
3. Coppi — Ricci
4. Guerra — Battesini

III. URMARIRE PE ECHIPE
1. Bartali — Favalli
2. Guerra — Battesini
3. Coppi — Ricci
4. Leoni — Cinelli

INDIVIDUALA
1. Guerra
2. Ricci
3. Leoni
4. Battesini

CLASAMENT GENERAL
Guerra — Battesini
2. Bartali — Favalli
3. Cinelli — Leoni

Unirea Tricolor - Sp. Studențesc

Paraschiva, în fața porții lui M. Constantinescu pierde în favoarea lui Constantinescu-Grecu. Criciotoiu așteaptă atent lămurirea fazei

Skiorii

Iosif și Gheorghe Kovács au plecat în Ungaria

BRAȘOV 1 (prin telefon). — Cunoscutul skyeur brașovean Iosif Kovacs, câștigător a numeroase probe de specialitate, a părăsit România în cursul acestei săptămâni, plecând în Ungaria.

După câte se vorbește în oraș, se pare că și Gh. Kovacs ar fi trecut granița.

Muntele izvor de apă vie

Primii fulgi de zăpadă căzuți în București au trezit în noi nostalgia cărărilor de munte troienite, străjuite de brazi împovărați de zăpadă, în cadrul imens și variat al Bucegilor, unde sufletul se topește în frumusețea naturi și dă trupului avânt fără pereche, avânt pe care zăpada și muntele îl slujesc făcându-l să alunece ametitor de repede și ușor, acolo unde Dumnezeu e, parcă, mai aproape de noi decât oriunde.

Ne gândim că munții noștri au fost lăsați pentru noi, pentru poporul acesta de ciobani și plăieși.

Ne gândim că forțele sufletești ale neamului de descălicători se află în creerul munților și că acolo trebuie să ne întoarcem pentru a ni le împrospăta.

Mi-a fost dat deseori să merg pe munte cu Români care'l vedeau pentru prima oară. Și toți s'au comportat la fel. Pentru toți, muntele era descoperirea unei realități interioare preexistente, era o a doua înrădăcinare în mediul de viață ancestral.

Munții Mioriței și ai Babei Dochii, munții lui Decebal, ai lui Negru Vodă și ai lui Basarab, ai lui Horia, Avram Iancu și ai Căpitanului sunt leagănul vitejiei noastre și ai curăției sufletului nostru.

In cetatea de scaun, unde plămădim suflet tare si curat pentru biruința neamului, muntele ne este departe.

In mizeria spirituală a mediului cosmopolit și în meschinăria aspectului de cetate modernă, sublimul rămâne un ideal după care însetează zadarnic cei ce n'au pășit încă barierele.

Trebuie să ducem pe copii și pe cei în vârstă la munte, fiindcă numai acolo sufletul, curățat de mizeriile unei vieți meschine, poate primi botezul gândurilor mari pe care se întemeiază viitorul prea încercatului neam românesc.

Cu această menire, Directoratul muntelui se ridică mult deasupra tuturor celorlalte instituțiuni.

Misiunea lui este însă cea mai ușoară, deoarece un om dus odată pe munte, este un om cucerit.

Cunoaștem dragostea și înțelegerea față de munte a celor ce au acum datoria să-l apropie din nou de sufletul neamului și deaceea nu ne îndoim că, anul acesta, indiferent de problemele tehnice și de performanță, vor primi botezul muntelui, cât mai mulți tineri din majoritatea de tineri orășeni pentru care leagănul strămoșilor noștri este încă o abstracție.

Paul Popescu